МАЄМО ПЯТЬ - ЧИ БУДЕ ДЕСЯТЬ?

Товариші!

Около пять тисяч чисел "Українських Робітничих Вістий" розходить ся кождого тижня по цілій Канаді і Злучених Державах. А скілько візьме нам часу, щоби розходило ся десять тисяч?

Над сим треба нам тепер застановитись. Дуже богато товаришів домагають ся від нас, щоби розпочати видавати "Українські Робітничі Вісти" два рази на тиждень. Дуже гарно, Товариші, але перше заки взяти ся за видаване два рази на тиждень, треба так забезпечити видавництво, щоби відтак не треба було вертати ся знова до видаваня раз на тиждень. Всї ми знаємо про те, що дорожнеча не зменшує ся, а наоборот, з кождим днем підносить ся. Видаване часописи в такім форматї як її бачите нинї раз на тиждень, пожерає около $250, себто около $1.000 місячно. Коли-ж приступити до видаваня її два рази на тиждень, то видатки побільшать ся еще о яких $500 місячно. І власне перед сими видатками нам треба забезпечити "Українські Робітничі Вісти".

Товариші! Єсли хочемо щоби наша часопись виходила два рази на тиждень, то візьмім ся всї разом до працї і побільшім її циркуляцію. Постановім собі, що не спічнемо до тої пори, доки "Укр. Робітничі Вісти" не будуть розходити ся в десятьох тисячах чисел кождого тижня. Збільшимо циркуляцію ґазети, тим самим збільшимо сьвідомість між українськими робітниками і фармерами і забезпечимо видавництво фінансово. Кождий сьвідомий член робітничої кляси повинен докинути свою цеголку до сеї працї, щоби помочи осьвідомити ті сотки тисяч робітників, котрі власне через брак клясової сьвідомости читають і попирають ворожу їм пресу, або взагалї нічого таки не читають.

Єсли нинї "Укр. Роб. Вісти" читають 5,000 робітників (думаємо що більше), то не візьме нам богато труду здобути для них 5,000 читачів більше. Сим робом побільшить ся циркуляцію до 10,000 і дасть ся спромогу "Укр. Роб. Вістям" виходити більше чим раз на тиждень.

Товариші! Наша цїль і дорога ясна для кождого і тому кождий з Вас повинен приложити своїх рук до піднесеня і поширеня своєї робітничої ґазети. Ви знаєте, що щоби бороти ся з буржуазною пресою, стояти сильно на сторожі робітничих інтересів, нам треба на кождий крок буржуазії і її прихвостнів, на кождий її атак спрямований на робітників, на кожду її брехливу заяву випускати нашу робітничу літературу, книжки і ґазету. Се наша амуніція. Доложім всїх зусиль на те, щоби не було нї одної робітничої та фармерської хати, нї одної фабрики, нї одної майни, де не було би нашої ґазети, куди не продерло би ся наше слово.

Товариші! Початок вже зроблений. Едмонтонські товариші взяли ся вже за сю роботу. На початок прислали $100 зібраного пресового фонду і обіцяють, що за кілька днів надішлють знова таку суму пресового фонду і передплати. Вони заявляють рівнож, що не спічнуть доти, доки не побачуть в сехе в хатї "Укр. Роб. Вісти" два рази на тиждень. Віннїпеґські товариші, помимо того, що вже дуже повипорожнювали свої кишенї помагаючи Українському Робітничому Домови, заявили ся також за едмонтонськими товаришами, що не спічнуть, бо не час тепер спочивати, коли робітники цїлого сьвіта ведуть борбу за соціяльну рівність усего людства. Виннїпеґські товариші постановили зібрати до 1-го січня на "Укр. Роб. Вісти" тисячу долярів. Кромі кампанії за пресовим фондом і передплатою вони, підготовляють також представлене, з котрого увесь дохід піде на "Укр. Роб. Вісти".

Коли подумаємо над тим, що всї українські іміґранти в Канадї се самі робітники і за винятком кількох, бідні фармері, а українських протиробітничих ґазет між ними аж шість, то прийдемо до заключеня, що мусимо мати в Канадї хотяй одну, але сильну робітничу ґазету.

Тож до працї, Товариші! Зберім до 1-го січня пять тисяч нових читачів і передплатників. Покажім свою робітничу сьвідомість та збудуймо сильну робітничу ґазету!

ХТО З НАМИ?

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

З ЕДМОНТОНУ.

Часть збірки з "Тижня" Тов. Самообразованя ім. Т. Шевченка в Едмонтонї на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий."

Разом із сим, даємо до відома всїм тим жертводавцям, котрих імена не поквітовані в сїм числї, що декотрі тов. колектори не повернули еще лїст і продовжують збірку, отже всїх тих жертводавців імена будуть поквітовані в слїдуючім числї "Укр. Роб. Вістий".

Що до теперішнього часу фондів вплинуло на суму $110.25 котрі і висилаємо:

Імена жертводавців:

Тов. Самообразованя ім. Т. Шевченка	$25.00
М. Флїчук	5.00
Г. Вакалюк	5.00
Кузик	2.00
І. Лукинюк	2.00
Катерина Семенюк	2.00
Н. Мойса	1.00
І. Флїнук	1.00
Д. Ґордіца	1.00
А. Мотищак	1.00
М. Колик	1.00
І. Подборячинський	1.00
В. Небоженко	1.00
Б. Клима	1.00
А. Зень	1.00
Д. Кибич	1.00
М. Косовський	1.00
М. Данилюк	1.00
Ф. Синичок	1.00
І. Шулема	1.00
Олена Пронюк	1.00
Евдокія Кілярська	1.00
Марія Ковальська	1.00
Т. Онский	1.00
П. Міков	1.00
Г. Гумен	1.00
С. В.	1.00
Ф. Ч.	1.00
І. Ґордіца	1.00
Ю. Плїшкан	1.00
М. М.	1.00
І. Л.	1.00
Н. Г.	1.00
П. Петрюк	1.00
В. Дирчак	1.00
І. Гераска	1.00
М. Хміляр	1.00
А. Дудар	1.00
Ю. Ластівка	1.00
М. Дімнич	1.00
К. Будник	1.00
Й. Вакалюк	1.00
М. Попін	1.00
Д. Котик	1.00
Н. Ориджук	1.00
В. Панько	1.00
Домка Юрківна	1.00
М. Кесен	1.00
Я. Никола	1.00
Т. Романчук	1.00
Ю. Макух	1.00
Т. Стичишин	1.00
С. Криса	1.00
Д. С.	1.00
П. Лисак	.75
Н. Бойко	.50
М. Ґловацький	.50
Ф. Б.	.50
Г. Томяк	.50
Н. Микитюк	.50
П. Лапуш	.50
Ю. Гутцал	.50
Н. Кондрук	.50
І. Данилович	.50
А. Швед	.75
Стефанія Ілащук	.50
В. Танчук	.50
Г. Гарачка	.50
В. Ільков	.50
М. Маєвський	.50
В. Федорук	.50
І. Стринадка	.50
Г. С	.50
П. Мазурик	.25

ПЕРЕДПЛАТА: —

Д. Семенюк	2.00
Я. Семенюк	2.00
А. Солован	2.00
В. Мойса	2.00
Ю. Лїсчук	2.00
І. Садула	1.00
Разом	**$110.25**

Всїм колекторам і жертводавцям щире спасибі! —

За секр. М. Шатульський.

З ВІННІПЕҐУ.

Вслїд за едмонтонськими товаришами, товариші в Віннїпеґу почали кампанію за пресовим фондом і новими перед платниками на "Укр. Роб. Вісти", щоби з днем 1-го січня наша часопись почала виходити два рази на тиждень. Ось результат початку сеї кампанії:

П. Лотоцький	$5.00
Г. Пастернак	5.00
М. Змійовський	2.00
Яцко Диня	2.00
Ст. Ґаландзій	2.00
Максим Власюк	2.00
Дм. Лицар	1.00
І. Войтович	1.00
Ф. Плаксій	1.00
М. Томачек	1.00
Н. Покімброда	1.00
Г. Комаровський	1.00
Ст. Дутка	1.00
І. Панчишак	1.00
М. Дудар	1.00
Ю. Лицар	1.00
І. Слободзян	1.00
М. Т.	1.00
І. Кочут	1.00
В. Рейдіс	1.00
Г. Берлад	1.00
Й. Баран	1.00
Н. Липка	1.00
М. Голубович	1.00
В. Мартин	1.00
Л. Батраков	1.00
П. Шейн	1.00
І. Навізівський	1.00
І. Люлик	1.00
Н. Бідулька	1.00
Д. Лобай	1.00
Л. Михайловський	1.00
М. Попович	1.00
О. Будник	1.00
В. Мисак	1.00
А. Хома	1.00
М. Губіцький	1.00
П. С. Ґута	1.00
Микита Грицак	1.00
Т. Ландій	1.00
Е. Баранецкий	1.00
І. Шидловський	1.00
Т. Бабієнко	1.00
П. Моравлюк	1.00
В. Панчук	1.00
В. Парасюк	1.00
С. Бурштайн	1.00
Е. Когут	1.00
П. Ґута	1.00
Д. Войтович	1.00
П. Ґута	1.00
В. Пура	1.00
І. Колїсник	1.00
С. Стельмащук	1.00
М. Стиренко	1.00
В. Мохорук	1.00
Т. Турчин	1.00
Н. Білїнський	1.00
І. Луговий	1.00
Н. Сливчук	1.00
Д. Качмар	1.00
І. Петрушка	1.00
І. Корчинський	1.00
С. Костинюк	1.00
Т. Кульчицький	1.00
І. Білїнський	1.00
П. Чеховський	1.00
М. Бобовський	1.00
А. Диня	1.00
Н. Харчина	.50
П. Кривенко	.50
К. Ткачук	.50
С. Рябой	.50
Д. Німілович	.50
Г. Граждан	.50
В. Бойчук Дітройт	$3.00
А. Порайко, Стар	2.00
М. Костинюк, Бедвю	2.00
М. Вулявка, Толстой	2.00
А. Рогодинский, Кренбрук	1.00
М. Ващишин, Віннїпеґ	1.00
І. Капало, Ресін	1.00

СТРАШНІ ВІДНОСИНИ В ГАЛИЧИНЇ.

Львівський "Вперед" з 15 жовтня пише:

Перед катастрофою голоду й холоду.

Цїла Бойківщина й Гуцульщина від Лїска по Косів голодує вже тепер. Пограничні східні повіти над Збручем і північно-східні повіти Галичини, найбільше знищені сьвітовою війною, голодують також. По східно-галицьких містах і місточках про нїчо инше не говорить ся, як про голод й холод. Народ обдертий, голий і босий з розпукою і резиґнацією очікує завтра.

Обставини зложили ся так, що в краю нема зарібків. Двірські обшари з причини недостачі живого й мертвого інвентаря та збіжа під засів лежать необроблені й незасіяні. Лежать також облогом селянські ґрунта з сих самих причин. З причин обезцїненя гроша не можна набути харчевих продуктів з заграницї східної Галичини, а навіть коли роздобудеть ся дещо, то в наслідок злої комунікації зелїзницями й підводами не можна доставити товарів на села й до міст. Военне положене в краю замкнуло просто населене в їх місцях житя. Воно не може нїде виїхати за зарібком і хлїбом, анї звідки привезти найконечнїйших харчів. Унеможливлена також є суспільна й громадянська самопоміч, порада, бо для інтелїґенції доступ до села утруднений і майже неможливий, а збірна, громадянська акція самих селян є серед даних обставин майже немислимою. Голодуючі одиницї й родини по селах є лишені без помочі своїй власній судьбі.

Давнїйші апровізаційні орґанізації і державна поміч і суспільна охорона пережили ся і перестали істнувати. Натомість ріжного рода свої і чужі паскарі, деруни й грабіжники, як шакалї увивають ся поміж збідженим і зруйнованим селянством і виманюють та видирають від нього гріш і останні рештки його матеріяльного добра. Денатурований спіріт і самогонка до решти прибивають відпорні житєві сили людий. А відпорність тих сил з кождим днем слабша.

В цїлій східній Галичинї ширить ся в застрашаючий спосіб пятнистий тиф. Гіґієнічних і санітарних заведень в краю майже нема. Нема лїкарів нї лїків, нема шпиталїв нї санітарної служби. Люди хорілють по своїх домах чи землянках, хорілють і мруть, як мухи під зиму. Гребаєть ся їх без домовин, бо нема дощок на труни. Люде просто не можуть собі представити, як перезимувати зиму й пережити переднівок. Український народ у східній Галичинї стоїть просто перед вимертєм.

Не лїпше чим на селї, представляєть ся справа прохарчованя і перебутя зими по містах і місточках.

У Львові від давна даєть ся болюче відчувати недостача найконечнїйших харчів і опалу. Львівський маґістрат заряди знесене максимальних цїн. Та ледви чи через те будуть в більшій скількости напливати харчеві продукти до міста. Знесене максимальних цїн відбило ся на апровізації хіба в такий спосіб, що цїни на всї продукти значно піднесли ся, а деякі товари зникли з ринку, бо продавцї надіють ся не задовго дальшого підвисшеня цїн.

Грізно представляєть ся наближаюча ся зима для народу і не видко нїякої помочі, нї ратунку.

Одиноким спобом для вратованя народу від голодової смерти булоби прикінчене війни з Україною і Росією, знесене кордонів для товарообміну і еміґрації працюючих мас на схід за зарібками й хлїбом.

НУЖДА В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНЇ.

Кореспондент краківського "Часу" в статї "На диких полях Галичини", ось що розказує про брідський повіт:

"Нї уряд в Варшаві, нї навіть люди з західних околиць Галичини не здають собі справи з пануючих тут відносин. Війна перейшла туди не раз і не два і лишила по собі знищене, руїну, нужду, голод, хороби. Самі двигнути ся не можемо, а державу о се голова не болить. Не лише двірські обшари не засївають навіть дрібних частин своєї землї, але в богато місцевостях і хлопська власність лишить ся в більшости необсїяною, навіть необробленою. Природно, що на весну вже не зореть ся нї засїє. Населене, як мешкало в землянках, так і далї мешкає. Тиф не зменшуєть ся, противно розширюєть ся. Дїти з нужди й голоду далї марнують ся і вимирають. В наслїдок "індоленції українського хлопа" запанувала нужда й бруд. В слїд за тим прийшов тиф. Якраз тепер в автономічнім брідськім повітї лежить найменше 1500 осіб хорих на тиф. Умирають масово, переважно хлопи. При тім діють ся страшні річи: умерлого рано — хоронить ся вечером. Бували случаї, що дри засипуваню помершого землею — бо для недостачі дощок похоронюєть ся людий без домовини — небіщик почав рувати ся. Кілько живих ще придусила земля на завсїгди, Бог один знає".

Кореспондент "Часу" приписує вину тим сумним відносинам... українському лїнивому (!) і злодійському (sic!!) "хлопови", що не хоче сам відбудувати ся, а жде, аж хтось другий відбудує йому його мешкане.

Нужда у Львові.

Положене львівського населеня стає з кождим днем страшнїйше. Після звіту президента Наймана на засїданю маґістрату в суботу дня 11 жовтня с. р., Львів з надходячою зимою стає перед катастрофою. Дїдичі не додержали зобовязань, бо не доставили назначеного законом континґенту збіжа. Варшавський уряд нїяк не дбає про поліпшене апровізації у Львові. Провінціональні старости не позволяють вивозити найменших запасів до Львова. Чи введене збіжевого монополю принесе якусь користь, годі нинї сказати. На разї маґазини маґістрату пусті. Нема муки, нї цукру, нема вугля і товщів. Маґістрат старає ся дістати хоч бульби для бідної людности на зиму, але й се зависить від варшавського уряду, бо треба вивозити бульбу за границю та міняти за инші товари. Львів потребує денно 5 ваґонів бульби, а тільки не дістає.

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕНЄ НАСЕЛЕНЯ В ЩИРЕЧЧИНІ.

Свого часу були вже подані у "Впереді" деякі вісти з нашого житя в щирецькому повітї. Та була се лише мала дрібка того, що ми тут потерпіли й нинї ще терпимо. Бога то дечого можнаби ще написати, та обставини не позволяють нам висказати й подати до прилюдної відомости се все.

Житє в повітї завмерло, що ідейнїйші одиницї забрані і на слїдком сего ми опинили ся нинї на сїм, що не маємо в сїй стороні нїкого, де могли би у всяких господарських і правних потребах порадити ся або запомагати ся. А хоч би й найшли ся ще деякі умнїйші люде, то нема змоги зійти ся і нарадити ся, бо всї читальнї і громадські доми замкнені, тай всякі хочби найменші сходини остро заборонені. А тих наших потреб тільки назбирало ся! Не маємо коний й возів, бо все те ріжне військо, що сюди переходили, забрали на підводи і не звернули, так що нема чим поля обробити; через слоти не вродили зовсїм бульби і нам грозить голод; не маємо обуви нї одягів і не знаємо, звідки їх спровадити, а ті величезні цїни, що нинї жадають ся, нїхто не годен платити. Нас бере крайна роспука, чим вижиємо та як перетреваємо надходячу зиму.

Але не досить ще повищих злиднів. Він весни лютили ся в нашій сторонї всякі епідемічні хороби (тиф, скарлятина) і на те не було в цїлім окрузї нї одного лїкаря. Бож одинокого нашого лїкаря д-ра Трешньовського вивезено на доноси його щирецьких "приятелів" в далеку вязницю. І люде вимирали по селах цїлими масами. Правда, обїхав був наші села якийсь лїкар зі Львова, але він заглянув звичайно лиш через вікно до одної хати, а зміркувавши, яка там слабість, не дивив ся по других, списав у війта всїх хорих або небіщиків і відїхав далї. Не дав нїяких лїків нї пересторог, і не зарядив відокремленя слабих. Через се містили ся хорі і здорові в однїй кімнатї, та вмирали за покотом.

Недавно (якось по Спасї) вернув наш лїкар, звільнений від вини і кари варшавським мінїстерством і ми успокоїли ся трохи. Але ледви побув пару недїль, а склала ся не аби яка чудасія. Якісь людцї пустили сплетню, що те зарядженє мінїстерства є сфальшоване, що він утїк з вязницї і т. д. і спричинили, що його на ново увязнено. Так стало ся, що мінїстерство приказало що инше, а низші власти зробили що инше. І так опинили ся ми знову без нїякого лїкаря. І сей сумний образ повторюєть ся є всюди: инакше заряджують в горі, а инакше роблять в долинї.

(Львівський "Вперед").

401 Selkirk Ave., Phone St. John 1772 Winnipeg, Man.

ОФІС І МЕДИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ
під управою добре знаного загалови

Д-РА КАЛІЧМАНА

котрий доповняв свое знане в славних клїніках в Ню Йорку, спеціяльно на хороби венеричні, мочово-полові і скірні, а тепер повернув назад до Віннїпеґу.

З собою привіз випробовані машини до лїченя скірних хоріб, прищівці викидів по лици і тїлї, випадане волося і т. д.

Лїчене сіфіліса послїдною методою "салварсена", котра лїчить скоро і успішно. Всякі лїченя відбувають ся головно під його особистим доглядом. Лїчить всякого рода застарілі хороби, слабости жіночі і дїточі.

Пишіть по медицини і лїкарську пораду на нову адресу:

Dr. G. KALICHMAN
401 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.
Тел.: Ст. Джан 1772, Тел. рез.: Ст. Джан 242
УВАЖАЙТЕ ДОБРЕ НА НОВУ АДРЕСУ!

ЧИ ЗМОЖЕ ВИЛСОН ВІДПОВІСТИ?

Коли американський президент Вилсон переїздив через Сіятл, Ваш., тамошна робітнича щоденна ґазета "Сіятл Юніон Рекорд" поставила президентови слїдуючі питаня:

Пане Президент!

В імени сих робітників, котрих репрезентує ся ґазета, просимо Вас відповісти на слїдуючі питаня, котрі після нашої думки обіймають майже всї причини неспокою, істнуючого тепер межи тутешними робітниками. Старалисьмо ся ставити лише такі питаня, котрі відносять ся до річий, над котрими Ви маєте особисту контролю.

Чому не зажадаєте сейчасового знесеня закона про шпіонажу і не налягаєте на цїлковите розслїдженє проблєм, на ходячих ся тепер перед Америкою, так аби ми могли демократично дійти до властивих конклюзій?

Чому не освободжено політичних переступників в сїм краю, коли в инших краях таких щораз скорше освободжують?

Чому позволяєте тюремним властям, находячим ся під Вашою контролею тортурувати вязнів, засуджених за політичні переступства, погвалтовую чи услівя вироків, засуджуючих їх на вязницю?

Чому на підставі закона про шпіонажу були увязнені самі майже робітники, але анї один нїмецький шпіґун не зістав увязнений?

Чому дозволяєте, аби Том Мун сидів у вязницї, коли оказує ся, що він не дістав того справедливого суду, який йому конституція Злучених Держав загварантоване?

Чому дозволяєте, аби переслїдувано Гіндусів, не маючих права голосу за те, що ведуть пропаґанду подібну до тої, яку ведуть Ірляндцї, котрі мають право голосу, а не є переслїдувані?

Чому на Вашу думку люди Злуч. Держав не є гідні повіреня їм фактів, відносячих ся до наших міжнародних відносин?

Чому голосите, що народи повинні мати право порішуваня власних справ у власнім краю, коли тимчасом перешкаджаєте Росії рішити про свою судьбу, попираючи одну сторону в тамошній внутрішній борбі?

Чому наша молодїж остає в Росії, коли не видано жадної декларації виповідаючої війну тому краєви, а війна з Німеччиною вже скінчила ся?

Чому піддержуєте ті ґрупи в Росії, котрі старають ся привернути там монархію?

Чому не дано помочи Росії, щоби вона могла була дальше воювати з Німеччиною, аби в той спосіб не допустити до Берестьлитовської угоди?

Чому заборонено видавати пашпорти Американцям, бажаючим їхати до Росії, аби пізнати там дійсний стан річи?

Чому дозволено, аби Румуни плюндрували совітську Угорщину?

Чому в договорі про Лїґу Націй нема жаданя, аби Японія, Бельґія, Румунія і инші реакційні монархії стали демократичними?

Длячого в конституції Лїґи Націй нема мови про ограничене уоружень, єсли Лїґа Націй має запобічи будучим війнам?

Чому сї зрадники, котрі займають високі становиска, а котрі немилосердно обкрадали край підчас війни, не є покликані до відвічальности?

Чому реакційні політикери, котрих перелапано на горячім вчинку военної спекуляції, остають на дальше на чолї т. зв. "Емердженси Фліт Корпорейшен?"

Чому, де зайде непорозуміне межи робітниками а працьодавцями, не запропонуєте, аби працьодавцї згодили ся на домаганя робітників, а завсїгди жадаєте від робітників посьвяти?

УВАГА ЕДМОНТОНЦІ!

Тов. Самообразованя ім. Т. Шевченка відограє десь коло 29-го листопада дуже гарну драму в 5-ох діях еще не грану в Едмонтонї п. н.:

"БОРЦІ ЗА МРІЇ"

І. Тогобочного.

Ся драма знана еще в народі під назвою 'КАІН І АВЕЛЬ' Слїдіть за оголошенями!